

La fam i la misèria considerats com a factors delictògens en els menors

pel Dr. R. Trinchet

Historiadors i sociòlegs han assenyalat a bastament la influència d'aquests dos elements com a generadors de múltiples reaccions individuals i collectives. Sabem així mateix que, des de la més remota antiguitat, el desplaçament dels pobles obeïa gairebé sempre a la necessitat de cercar aliments i un major benestar. Els pobles, i dintre d'ells les classes benestants, perdien lentament la seva agressivitat i voltant-se de refinaments s'emparaven d'una vida sensual i intel·lectual. En canvi, aquells que estaven geogràficament situats en regions pobres, conservaven les inclinacions bèl·liques i sentien l'espero d'una vida millor, la que gairebé sempre volien assolir per la força de les armes. I aquests eren, al capdavant, els que s'imposaven. Arreu passava el mateix, donant-se, a més a més, el cas paradoxal de què resultaven ésser els més prolífics i així es creava un excedent de població que actuava d'espero i obligava a la vegada a sentir més imperiosament la necessitat d'expandiment vers terres més fèrtils.

Aquest fenomen, encara que modificat, no ha deixat de reproduir-se constantment i en forma, però, de penetració pacífica. A la invasió, ha succeït la infiltració; mes actualment, el col·lapse econòmic de gairebé tots els pobles ha soldat aquesta vàlvula de seguretat amb el tancament de fronteres, aguditzant encara més la situació l'aixecament de muralles duaneres que, augmentant brusquement la densitat de la població industrial en atur forçós s'han format una mena d'exèrcits de la fam, que en tràgic pelegrinatge es manifesten de tant en tant, fins en els nuclis estatals més rics, amenaçant la seva organització i estabilitat, amb perill àdhuc per a la cultura occidental, tan dolorosament conquerida i avui amenaçada d'esfondrament si no es troba un remei al marasme econòmic present.